

tronisk betalingsformidling forstås også transaktioner, der foretages via telefon, fax eller e-mail.

Bestemmelsen i *stk. 1* er indsat på baggrund af FATFs særlige anbefaling nr. VII, hvorefter der skal være skærpede krav til registrering af indbetalerens identitet i forbindelse med elektroniske betalinger. Således er virksomheder, der formidler betalinger, forpligtede til at sikre, at det hele tiden er muligt at identificere afsender ved en penge-transaktion, der sker elektronisk. Oplysningerne om indbetalerens identitet skal følge indbetalingen, også når beløbet gennemløber flere transaktioner. Når der henvises til, at oplysningerne om afsenderen skal være meningsfulde, dækker dette over, at afsenderen ikke må betegnes som noget, hvor det er åbenlyst, at der er givet forkerte oplysninger – f.eks. et åbenlyst forkert navn. Manglende oplysninger om identiteten på en afsender skal som udgangspunkt betragtes som mistænkelig af betalingsformidleren.

Stk. 2 undtager finansielle clearings- og afviklings-systemer fra pligten til at medsende afsenderinformation i samtlige led af en finansiell transaktion. *Stk. 1* omfatter som udgangspunkt alle former for betalingsformidling. Det er dog ikke hensigten, at bestemmelsen skal finde anvendelse på clearings- og afviklings-systemer, herunder sum-clearing, som gennemfører betalinger mellem de af § 1, stk. 1, nr. 1-12, omfattede virksomheder eller tilsvarende virksomheder inden for EU eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område (finansielle clearings- og afviklingssystemer). Et krav om afsenderidentifikation i disse systemer vil ikke have efterforskningsmæssig betydning, da hensynet bag forslaget er tilgodeset af legitimationskravet i forslaget § 12 og § 14. Det samme gør sig gældende for værdipapirafvikling. På den baggrund findes det ubetænkeligt at undtage finansielle clearings- og afviklingssystemer fra pligten i bestemmelsens *stk. 1*.

Til § 17

Bestemmelsen er ny og bygger, sammen med forslaget § 18, på direktivets artikel 14-19 samt FATFs anbefaling nr. 9.

Formålet med forslaget i §§ 17 og 18 er at lette byrden ved lovforslagets øgede krav til kundekendskab ved at give de af loven omfattede virksomheder og personer mulighed for at benytte sig af allerede indhentede oplysninger om en kunde. Bestemmelsen indebærer således, at en person, som henvender sig hos en af loven omfattet virksomhed eller person, og ønsker at blive kunde, ikke behøver at legitimere sig, hvis personen allerede én gang har legitimeret sig i en

anden finansiell virksomhed eller hos en forsikringsmægler.

Videregivelse af oplysninger efter §§ 17 og 18 fra de finansielle virksomheder og forsikringsmæglere, som er omfattet af bestemmelsen, skal ske i overensstemmelse med videregivelsesreglerne i lov om finansiell virksomhed og lov om forsikringsformidling. Derudover skal disse virksomheder iagttage persondatalovens øvrige regler, herunder bl.a. lovens § 5, stk. 2, samt reglerne i lovens kapitel 8 om registreredes rettigheder.

I det omfang udenlandske virksomheder, nævnt i *stk. 1* og 2 er omfattet af persondatalovens anvendelsesområde, vil videregivelse af oplysninger fra disse virksomheder skulle ske i overensstemmelse med persondataloven.

Ifølge direktivet artikel 19 skal reglerne, der svarer til forslaget §§ 17-18, ikke finde anvendelse på de situationer, hvor en virksomhed eller person har outsourcet legitimationsproceduren efter § 12, stk. 1-4, til en anden virksomhed. Det vil sige, at den af loven omfattede virksomhed eller person, uanset bestemmelserne i §§ 17-18, kan forlade sig på oplysninger efter § 12, stk. 1-4, som er indhentet af den virksomhed eller person, som opgaven er outsourcet til. Dette gælder således også, selvom den virksomhed eller person, som opgaven er outsourcet til, ikke er nævnt i § 17. Det bemærkes, at outsourcing af en sådan opgave dog ikke fritager den virksomhed eller person, der er forpligtet efter lovens krav om legitimation af kunder, for ansvaret efter loven.

Efter bestemmelsens *stk. 1* er det muligt for de af loven omfattede virksomheder og personer at lægge oplysninger om en kundes identitet m.v. til grund, som er indhentet af forsikringsmæglere, pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, eller af en udenlandsk virksomhed, der er meddelt tilladelse til at udøve den i lov om finansiell virksomhed §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land indenfor Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Det er ikke en betingelse, at den udenlandske virksomhed har etableret en filial her i landet.

Det er fortsat den virksomhed eller person, som lægger en andens oplysninger til grund, der er ansvarlig for, at kravene i forslaget § 12, stk. 1-4, opfyldes. Såfremt oplysningerne om en kunde er indhentet fra en udenlandsk virksomhed som nævnt i *stk. 1*, anses kravene i forslaget § 12, stk. 1-4, for opfyldt, såfremt